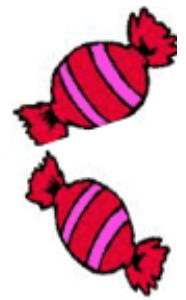

נא לא לקרא בזמן התפלה וקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
20:23	19:13	קרית ארבע
20:24	19:13	חיספין
20:27	19:16	חיפה
20:23	19:08	ירושלים
20:26	19:24	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת מטות מסעי | ב' אב התשע"ב | גליון מספר 39 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א

נקדה למחשבה

לרפואת אביטל בת חנה

מילה זו מילה

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

בתשעת הימים הגיע אברהם ואמר לאמי: את מרשה שיונתן יסע אתי לירושלים? פן ענתה אמא, אך לא לשכח שאלו ימים שממעטים בשמחה זכר לחרבן בית המקדש. בנדאי אמר אברהם, איך אפשר לשכח ענין כה חשוב? ואתה יונתן קרא לעברי, לך תתארגן, והבא אתך מים כובע ונעלי הליכה. לאן אנו נוסעים? שאלתי. לירושלים. אז מדוע צריך נעלי הליכה ומים וכובע? מה כל הקשיות האלה שאל אברהם, עכשו ליל הסדר? לאחר מספר דקות ישבנו בתוך הרכב, חגורים בחגורת הבטיחות בדרךנו לאסוף את צחי יואל וצפניה בני הדודים שלי. תוך כדי הנסיעה שאל אברהם, יונתן: אתה זוכר את שהם שהיה גר לידך לפני שנתים? כן, ענית, הוא היה חבר מצו, והיו לנו הרבה דברים ב"שתף". הבנתי ענה אברהם. מדוע אתה שואל? כשנגיע לירושלים תדע. לאחר נסיעה של רבע שעה הצטרפו צחי יואל וצפניה, והתחלנו בנסיעה לכוון ירושלים. כשהגענו לגשר המיתרים בפניסה לעיר, החנה אברהם את רכבו בחנה ואמר: נעלו את נעלי ההליכה, חבשו את הכובע, קחו את המים וקדימה, הולכים. לאן, שאלנו? אחרי ענה אברהם, והחל לצעד. הלכנו אחריו בדממה ותוך כדי כך נסיתי להבין לאן הוא לוקח אותנו. מהר מאד מצאנו את עצמנו בשכונת רחביה היפה, מטיילים בסמטאות הצרות ונהנים ממשב הרוח הנעים של עיר הקדש, לפתע עצר אברהם ואמר: מי מוכן לדפוק בדלת זו, בהצביעו על דלת עץ מולנו. אני, אמרתי, ונגשתי אל הדלת. וכשזו נפתחה נפלטה קריאת תדהמה מפיי: שהם, מה אתה עושה כאן? אני גר כאן ענה שהם, ואתה יונתן, מה אתה עושה כאן? שאל את אברהם ענית. אינכם יודעים שאל אברהם? לא!! ענינו. אם כן, אפשר להכניס שהם? כן בנדאי. אמא קרא, יש לנו אורחים שאת מכירה. אמו של שהם נכנסה לסלון הבית וקראה בקול: איזו הפתעה משמחת, בזאו הכנסו והתכבדו. בטח עיפים אתם מהנסיעה. התישבנו בספות המרווחות ואברהם החל לספר.

ההמשך בשבוע הבא בעזרת השם

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת דברים, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
היל"ד

החיזה הפרשה

☺ מהיכן התחיל המסע של ישראל?

☺ כמה ימים הלכו ישראל במדבר איתם?

☺ מה צריכים ישראל לתת ללוים?

☺ כמה ערי מקלט יהיו בארץ?

השילוי הפרשה

לקראת ההגעה לארץ מסכם משה את כל המסעות במדבר, מרעמסס שבמצרים ועד ערבות מואב. ה' מצוה על ישראל הארץ וההתיישבות בה. ה' מתאר למשה את גבולות הארץ המבטחת, ואת שמות נשיאי השבטים שיצאו בראש כלם, ומעליהם, יהושע בן נון ואלעזר הכהן. השבט שלא יורש נחלה משלו הוא שבט לוי המיעד לעבודת הקדש, וכל שבט מצוה לתת להם ערים בנחלתם. צווי נוסף הוא הפרשת שש "ערי מקלט" בשני עברי הירדן, ערים אליהן יוכל להמלט רוצח בשגגה, בברוח מפני גואל הדם הרוצח להרגו. בפרשה זו גם מזכר שוב דינו של בנות צלפחד.

המשפחה הפרשה

מעשה בשני אנשים שעברו על דברי המלך: האחד אדם פשוט, והשני מחצר המלוכה. ראה המלך ששניהם חטאו את אותו החטא, סלח לאדם הפשוט, והעמיד לדין את השני. אמרו לו אנשי הארמון: הרי שניהם חטאו חטא אחד? אמר להם המלך: לאדם הפשוט סלחתי, שכן אינו מכיר את חקי המלכות, ולכן עבר עליהם שלא במתכוון. אבל בן הארמון בכל יום הוא אתי, ויודע מהם חקי המלכות, ויודע לכל חוטא איזה ענש נגזר עליו ולכן מגיע לו ענש.

קורה לפעמים שיש לנו אורחים בבית, חברים או בני משפחה. ולא תמיד הם מתנהגים כפי שאנ רגילים. נזכר תמיד שמי שלא גר אתנו לא מכיר את כל הכללים שלנו, ולכן נכבד אותו ונסלח לו אם הוא עשה מעשה לא טוב. כך גם אחינו הקטנים שעדיין לא התרגלו לכללי ההתנהגות שלנו. אבל אנחנו תמיד נשמר על הכללים הנהוגים בביתנו, כי אנחנו כבר גדולים נכון?

ספור אלוהים השבת

מספר על הגאון מוילנא שבא לספתו אחד מתושבי עירו בחל המועד לקבל את ברכתו, ומרב עמקות הרב בלמוד לא הבחין בו ולא האיר לו פנים כרגיל..

אותו אדם חשב שיש לרב טינה כלפיו ושאל את הגאון על מה ולמה? ענה לו הגר"א כי אין לו טינה עליו ואף ברכו שיהיה עד מאה שנה. ברכת הצדיק נתקיימה, והאדם האריך ימים בשיבה טובה, לשנתו התשעים ושמזנה.

באחד הימים נחלש ונחלה ובני ביתו רצו להזמין לו רופא, אך הוא סרב בכל תקף באמרו: "הרי ברכת הצדיק בידי לחיות עד מאה שנה ולגיל זה טרם הגעתי וחסר לי עוד שנתים ולא אותר על אף יום."

וכן היה אותו זקן האריך ימים ונפטר ביום הולדתו המאה...